

gjeringsens Side siger: vi ville ikke gaae ind paa det, standse det her.

Finantsministeren: Der er Udskilligt i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, som sidst talte, der kunde trænge til Berigtigelse, naar jeg overhovedet ansaae det for nødvendigt, ifølge Sagens Standpunct, at gaae videre ind paa den myntpolitiske Deel af Sagen; men det anseer jeg aldeles ikke for nødvendigt. Jeg troer virkelig, at den Grund, jeg før anførte, nemlig, at man ikke skal udvide Landets Myntcirculation paa den ene Side til fremmede Mynter, medens man paa den anden Side maa udelukke andre, er tilstrækkelig, uden at man behøver at drøfte Sagens Detail. Den ærede Rigsdagsmand fremsatte imidlertid to Bemærkninger, som jeg ikke kan lade gaae uberigtigede hen. Den ene var den, at man hidtil havde modtaget preussiske Dalere til en højere Værdi, end de, ifølge deres virkelige Sølvværdi, burde tages til. Det forhold sig ikke saaledes, hvad hele den sidste halvde Deel af forrige Aar angaaer. Til den Priis, hvortil man da har taget dem, kunde man nok vedblive at tage dem fra Regeringens Side, og det er altsaa ikke af Hensynet til Tabet, hvorfor man ikke vil gjøre det; men det er af ganske andre og højere Grunde, og navnlig af Hensyn til, at man dog eengang maa see at faae vor Myntcirculation renset for fremmede Mynter. Den anden Bemærkning, den ærede Rigsdagsmand fremsatte, var den, at det dog ikke kunde skade Hertugdømmerne, at man antog et saadant Forslag som det nærværende; det fik ingen Indflydelse der. Jeg troer, den ærede Rigsdagsmand kunde sige til: det har formodentlig heller ingen Indflydelse paa Jylland, det troer jeg heller ikke. Men det er slet ikke den Betragtning, jeg har gjort gjældende, at der for Jyllands og Hertugdømmernes Vedkommende skulde flyde nogen Skade af dette Lovforslags Antagelse; men det, jeg gjorde opmærksom paa, det var den Inconsequents, der vilde være i, til samme Tid, som man er nødsaget til at træde meget bestemt op imod en fremmed Myntcirculation, der allerede i en Række af Aar her har fundet Sted, saa paa en anden Side af Landet, hvor

man heldigvis har været fri, at aabne Veien for fremmed Myntcirculation.

Meier: Det forekommer ogsaa mig, at der dog er nogen Betænkelse ved at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke opholde mig ved at udvikle, i hvad Forhold det staaer til Banken eller i det Hele taget til Statshøiheden eller maaskee til Grundlovens § 33; men jeg skal holde mig til de Grunde, hvorpaa de ærede Forslagsstillere have bygget Forslaget, nemlig nærmest derpaa, at den norske og svenske Specie skulde være betydeligt bedre end den danske. Jeg vil raade Thinget ikke at bygge sin Beslutning paa denne Sætning; thi det troer jeg ikke er rigtigt. Om den norske Specie skal jeg bemærke, at den udmyntes ganske efter de samme Lovbestemmelser som den danske, og kan altsaa, som Følge deraf, ikke være bedre. Den ærede Forslagsstiller har rigtignok sagt, at man i Norge anvender Sølvproven gennem Jlden, hvorimod man her i Danmark bruger den vaade Prøve. Jeg skal gjerne indrømme, at Jldproven er noget strengere end Vandproven, idet nemlig ved den første Prøve Noget af Sølvet gaaer tabt, en Ubetydelighed, men dog Noget; men jeg troer ikke, at man deraf kan slutte, at den norske Specie derfor er bedre. I de fleste Myntstæder, som ogsaa her i Danmark, anvender man fremherskende den kemiske vaade Prøve, fordi den er den simpleste og lettere; men man anvender ved Siden deraf ogsaa Jldproven for Controllens Skyld, og selv om det nu var Tilfældet, at man i Norge udelukkende anvendte Jldproven, saa vilde det slet ikke hjælpe noget paa Specieens bedre Gehalt, fordi man meget godt veed, hvor meget den er for streng, og det vil man da bringe under Beregning; ja selv om man hidtil har anvendt Jldproven, saa er det jo dog kun en Skik, som man kan forandre imorgen; der er ikke nogen Lovbestemmelse for, at det skal være saaledes. Naar man overhovedet vil undersøge, — det er slet paa sine Steder, — danske og norske Specier ved en og samme Prøve, saa vil det heller ikke findes, at den ene er bedre end den anden. Hvad den svenske Specie angaaer, da har den ærede Forslagsstiller bemærket,